

пѣстинни), наскоро Авраамъ сѣ разболѣ тажко, наумираніе; нѣ веднѣжъ додѣ-то лѣ-
жаше на постелкѣ-тѣ си ношемъ задрама,
и Ангелъ кой-то мѣ сѣ стори да излазѣ
отъ олтарѣ, приближи до него дѣмажшица:
Аврааме Аврааме! стани отъ постелкѣ-тѣ
си—коленѣ-сѣмъ Г-не, отговори Авраамъ,
и не могѣ да станѣ. Тогава Ангелѣтѣ,
като го поведе за рѣкѣ, говореше мѣ ти-
хо: Богъ тѣ е помилвалъ; той ще отъмне
твоѣ-тѣ болѣзенѣ отъ тебе, и ще тѣ бла-
гослови; зашто-то твоѣ-та жена Сарра ще
ти роди сына едноимецѣ на блаженство-то
и дрѣ. Послѣ той оздраве и Сарра на ста-
ро врѣмѣ зачна и роди мѣжко, кое-то
просвѣтихъ сѣ Г-то крѣщеніе, като го на-
зовахъ Макарій, тѣлѣвано блаженный.

Кога-то отрасте момче-то, родители-тѣ
мѣ го дадохъ на книжно ученіе, въ кое-то
сѣ нѣзчи добрѣ; нѣ тѣи като че закора-
вихъ Ангелско-то за него провѣщаніе, и
ако да нещахъ, поискахъ да го ѣженаѣтѣ.
На това имѣ поканване Макарій сѣ отры-
чаше; обаче придѣманѣ, покорѣва сѣ на ро-
дителскѣ волѣ, нѣ пакъ той си мислѣше